

Gun jezelf ook
de Volkskrant

Nu tot wel
8 weken, maar 4,-
Stopt automatisch

Naar aanbieding

de Volkskrant

INTERVIEW ZARAH BRACHT

Ineens is de worstelende toneelpoliticus van Zarah Bracht hoogst actueel

In de monoloog *Being wrong and how to admit it* goochelt een politicus met waarheid, belangen en verlangens. Maar het zou ook voor politici normaal moeten zijn om te zeggen dat je iets niet weet, vindt theatermaker Bracht.

Alex Burghoorn 29 oktober 2020, 16:57

Zarah Bracht Beeld Willem de Kam

Toen theatermaker Zarah Bracht (30) na een half jaar de repetities voor *Being wrong and how to admit it* weer oppakte, wist ze even niet wat haar overkwam. In de eerste scène treedt een politicus naar voren om een verklaring af te leggen. 'Ik dacht: dit is het beeld waar we nu al maanden naar kijken! Dit is dé persconferentie.'

Advertentie van Oberstdorf

**Ontdek de ongerepte besneeuwde
natuur in Oberstdorf**

Inderdaad, *Being wrong and how to admit it* is een voorstelling die heet van de naald is, ook al waren tekst, spel en muziek in maart al premièreklaar. De uitbraak van corona zette er toen een streep door, maar de pandemie zette politici vervolgens ook meer in de schijnwerpers dan jarenlang het geval was. De coronapersconferenties van premier Mark Rutte en minister Hugo de Jonge trekken miljoenen kijkers.

‘Niemand weet nu echt wat we moeten doen’, zegt Bracht na afloop van de laatste repetitie voor een tournee langs Den Haag, Utrecht, Rotterdam en Amsterdam. ‘Fouten maken is onvermijdelijk. Ik zie wel de schoonheid in van onze poging om met onwetendheid om te gaan.’

Om de worsteling in alle rauwheid zichtbaar te maken is theater nodig. En hoewel de woorden 'vaccin', 'intensive care' en 'teststraten' niet vallen, resoneert die actualiteit vanzelf mee. Beeld Willem de Kam

In de monoloog van een uur – geschreven door Zarah Bracht zelf, gespeeld door Kirsten Mulder en aangejaagd door de drummers Ata Güner en Nina de Jong – worstelt een politicus ermee hoe ze haar eigen ambities en verlangens rijmt met die van de kiezers. Haar mantra luidt: 'Als iedereen aan zichzelf denkt, wordt er aan iedereen gedacht.'

Toch blijkt dat 'mooie idee' niet toereikend te zijn om de samenleving bij elkaar te houden. De vraag is daarom of ze excuses moet maken, en zo ja, hoe dan. De monoloog is een lange gedachtengang. Zo vrij, eigengereid en wanhopig zie je politici nooit in een talkshow of de Tweede Kamer spreken. Om de worsteling in alle rauwheid zichtbaar te maken is theater nodig. En hoewel de woorden 'vaccin', 'intensive care' en 'teststraten' niet vallen, resoneert die actualiteit vanzelf mee.

Being wrong and how to admit it

Bij de jeugdtheatergroep in haar geboortestad Hamburg ontdekte Zarah Bracht dat ze liever voor het toneel stond dan erop. 'Ik had meer talent om langs de kant te zitten en dan dingen te roepen.' In Amsterdam doet ze de regieopleiding aan de toneelschool, en sinds 2018 maakt ze voorstellingen onder de vleugels van Productiehuis Theater Rotterdam, waar een nieuwe generatie makers de ruimte krijgt zich te ontwikkelen.

Haar eerste voorstelling bij het productiehuis, *Wholesale Destruction* (2019), schetste impressionistisch de onmacht van het kapitalisme om klimaatverandering af te wenden. De tekst was toen nog ontstaan uit improvisatie van de acteurs, maar voor de tweede voorstelling schreef Bracht voor het eerst alles zelf. 'Nu zit er meer grilligheid in de vorm van de gedachtenstroom.'

ENGELSE TITEL

De voorstelling *Being wrong and how to admit it* is geschreven en gesproken in het Nederlands. Toch koos Zarah Bracht net als bij haar vorige theaterstuk *Wholesale Destruction* voor een Engelse titel. 'Misschien is mijn generatie te besmet door de internationale popcultuur. Maar 'Het fout hebben en hoe je dat toegeeft' voelt niet als een titel.'

De memoires van de Griekse econoom Yanis Varoufakis brachten haar op het idee van *Being wrong and how to admit it*. Varoufakis was in het crisisjaar 2015 bijna zes maanden minister van Financiën van Griekenland, vocht in Brussel naar eigen zeggen tegen het economisch systeem van de Europese Unie. Hij dolf het onderspit, maar beschreef in *Adults in the Room* (2018) hoe andere Europese politici hem in onderonsjes zeiden dat hij gelijk had met zijn analyse dat de schuldenpolitiek niet werkte, maar dat het buiten hun macht lag het systeem te veranderen.

'Ik heb een gekke interesse voor economie sinds ik op school een goede lerares voor dat vak had', zegt Bracht lachend. 'Varoufakis was natuurlijk een theatraal figuur en hij was zeker in Duitsland, waar ik vandaan kom, vaak in het nieuws. Zijn memoires moet je misschien met een korreltje zout nemen, maar zijn beschrijving van de achterkamertjes maakte me nog eens duidelijk dat wij alleen de voorkant van politici zien, en dan lijken ze er vooral op gepitst hun achterban niet te verliezen.'

De stellige politicus – en minister Hugo de Jonge van Volksgezondheid is er zo een – is daarom een ouderwetse politicus, vindt Bracht. Stelligheid is ongeloofwaardig, zeker nu. 'Steeds maar zeggen 'we gaan het fixen' leidt tot decentie. Te vaak is namelijk

Griekenland: na de financiële crisis zijn daar allemaal pleisters geplakt, en het is er nog steeds *fucked up*.'

De politicus in *Being wrong and how to admit it* goochelt met waarheid, belangen en verlangens. De slagwerkers sporen haar bespiegelingen aan. Beeld Willem de Kam

Het zou normaal moeten zijn in de politiek om te zeggen dat je iets niet weet, of dat je een fout hebt gemaakt, zegt Bracht. Te vaak wordt de schuld afgeschoven op 'het systeem'; dat maakt het moeilijk het klimaat te redden, de kloof tussen arm en rijk te dichten of de verspreiding van virussen te beteugelen. 'Wij zijn zelf het systeem. Er is geen god of keizer die in een impuls een schakel kan omzetten. Dus de vraag is: als je iets anders wilt dan het systeem van je vraagt, hoe ga je daar dan mee om? Dat is de uitdaging voor politici.'

De politicus in *Being wrong and how to admit it* goochelt met waarheid, belangen en verlangens. De slagwerkers sporen haar bespiegelingen aan. Ze praat tegen zichzelf, tegen de kiezers, tegen een geliefde. 'Vroeger raakte je nog opgewonden van me. Van onze utopie. Mijn kapitaal dat je zo graag vastpakte.' Ze probeert steeds maar niet bang te zijn. 'Ik heb veiligheidscamera's geïnstalleerd, zodat we de angst in de gaten kunnen houden.'

Nu maar duimen dat de tournee van acht voorstellingen voor steeds dertig mensen zonder nieuwe coronalockdown de eindstreep haalt. 'In mijn handschrift als theatermaker verandert nu veel. Nu ik aan het warmlopen ben, heerst overal twijfel: wat is de toekomst van het theater? Het bestaat al duizenden jaren, dus het zal wel overleven. Ik hou zo veel van de oude vorm. Maar misschien moet het systeem wel veranderen.'

Being wrong and how to admit it, 29/10, try-out; 30/10, première; Theater aan het Spui, Den Haag. Daarna tournee: tr.nl/zarahbracht.

FRASCATI

Productiehuisen zijn belangrijk voor de aanwas van jonge makers in het theatercircuit. Toch verloor het Amsterdamse Frascati dit jaar zijn rijkssubsidie. [Theaterredacteur Herien Wensink vindt dat een fout.](#)

Nog even dit...

...Het is een gekke tijd waarin we leven. Een periode waarin het heel belangrijk is dat u kunt vertrouwen op wat u leest. Maar hoe weet u wat waar is en wat niet? Wij geloven dat iedereen eerlijk en betrouwbaar nieuws zou moeten krijgen. Want hoe onzeker de toekomst ook is, wij zorgen voor duidelijke en onafhankelijke berichtgeving. Nieuws waar

De Volkskrant leest u al vanaf 1,75 per week.

[MEER INFORMATIE](#)

[Als abonnee inloggen](#)

MEER OVER **KUNST, CULTUUR EN ENTERTAINMENT** **KUNST EN ENTERTAINMENT** **THEATER** **POLITIEK** **ADULTS IN THE ROOM**
AMSTERDAM **ATA GÜNER** **BEING WRONG AND HOW TO ADMIT IT** **ALEX BURGHOORN**

Cultuur & Media

BESPREKING THE WITCHES

Hoe griezelig mag het worden, in een film voor **kinderen**?

NIEUWS

MEER >

Live: Aantal nieuwe besmettingen op weekbasis weer nipt lager | Duitse dodental passeert de 15 duizend

Het belangrijkste nieuws van vandaag in vijf minuten

De 'groene' bus? Die komt door corona wat later – zo'n twee jaar, denkt ING

Rechterlijke draai: kerken VS mogen coronaregels negeren – met mogelijk grote gevolgen voor feestdagen

Arib weer naast Asscher in de voorhoede van de PvdA-campagne

Hij dwong tientallen vrouwen om seksfilmpjes te maken, nu krijgt deze 24-jarige Zuid-Koreaans 40 jaar cel

Brits-Australische wetenschapper vrij na 'verschrikkelijke' beproeving in Iraanse cel

REPORTAGE THE DAYS AND WORKS

8,5 uur op een bioscoopstoeltje is toch wel érg lang, ondervond Paulien Cornelisse

Madonna moet een teken van leven geven en David Attenborough is alweer klaar op Instagram

BEST GELEZEN

[MEER >](#)

- 1 Kenners twijfelen of resultaten Oxfordvaccin wel echt zo mooi zijn
- 2 Stripboek De neukpiet is de 'eerste stap naar een nieuw perspectief' op Zwarte Piet
- 3 Met Maradona sterft ook de dribbel op het voetbalveld

MEER CULTUUR & MEDIA

Wilt u belangrijke informatie delen met de Volkskrant?

[Tip hier onze journalisten](#)

Algemeen

[Contact met de Volkskrant](#)
[Privacystatement](#)
[Abonnementsvoorwaarden](#)
[Gebruiksvoorwaarden](#)
[Cookiebeleid](#)
[Cookie-instellingen](#)
[Colofon](#)

Service

[Klantenservice](#)
[Mijn account](#)
[Vakantieservice](#)
[Adverteren](#)
[Losse verkoop](#)

Meer de Volkskrant

Start

Best gelezen

Nieuws

Zoeken

Service

[Nieuwsbrieven](#)[Digitale krant](#)[Webwinkel](#)[Inclusief](#)[RSS-feeds](#)[Facebook](#)[Twitter](#)[Android apps](#)[iOS apps](#)

Navigeer

[Columnisten](#)[Recensies](#)[De Volkskeuken](#)[Archief](#)

Op alle verhalen van de Volkskrant rust uiteraard copyright. Linken kan altijd, eventueel met de intro van het stuk erboven.

Wil je tekst overnemen of een video(fragment), foto of illustratie gebruiken, mail dan naar copyright@volkskrant.nl.

© 2020 DPG Media B.V. - alle rechten voorbehouden